

Publicerad 2021-01-14 23:01 av Grävling

Honungsblod

Allt är uppbrott, molnen styckade
dissekerade på himlens vita bår
och skalade som stelfrusna frukter

och någonstans sveper våren sina lindor
om de sovande barnen,
klär deras vaggor med löv

är detta längtan eller bara ett minne
ljuset som faller in från sidan,
flagorna av glödvit snö

och undanskymda törnen
– mina fingertoppar mot din rygg
tecknar ett nytt ord för levande

ett nytt ord för flyttsträck över himlen –
språklösa som fågelungar

återvänder vi ur snökalla famnar

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Grävling med Poeter.se id #28035 innehar upphovsrätten